

Radiați din cartea vieții de dragul neprihănirii

27 iulie 2004

Gili Cârstea

Cel mai frumos verset al lui Pavel despre natura umană a Mântuitorului conține, în a doua parte, o importantă temă a mării controversă, eclipsată de superba construcție din prima parte: „Astfel, deci, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia care, prin frica morții, erau supuși robiei toată viața lor” (Evr 2:14.15).

Oricât de ciudat ar părea, Dumnezeu nu dorește și nu a dorit niciodată să nimicească pe cineva, cu atât mai puțin pe Lucifer. În ciuda rebeliunii lui, purtătorul de lumină nu a reușit să stingă dragostea din inima Părintelui ceresc. Dragostea creatoare nu moare. Ea nu se transformă în ură, oricare ar fi circumstanțele. Din contră, când nu este apreciată, agape devine mai fierbinte, mai insistentă, mai vulnerabilă. Înainte de a deveni Satana, Adversarul, Lucifer era mândria cerului și dragostea inimii Creatorilor. Nu s-a găsit în inima divină niciodată intenția de a-l nimici pe diavol. În ciuda tragediei care a lovit familia cerească, Lucifer devenit Satana a avut toate privilegiile imaginabile să demonstreze că dreptatea este de partea lui, iar Dumnezeu este eronat. În toată istoria aceasta a răzvrătirii nu se va găsi nici o ocazie în care Dumnezeu a folosit amenințarea sau forța constrângătoare spre a limita sau manipula demonstrarea cazului lui Satana. "Puterea constrângătoare nu se găsește decât sub guvernarea lui Satana" (DA 759).

Adversarul a uzat de toate armele amăgirii spre a-L provoca pe Dumnezeu să recurgă la forță. A folosit violență și tortură asupra celor căzuți în mâna lui spre a declanșa mânia sfântă a lui Dumnezeu. A maltrat pe singurul Neprihănit de pe planeta lui, poate așa va obține o reacție contrară neprihănirii din partea Tatălui. De atunci, milioane de urmași ai lui Hristos au fost șterși de pe pământul celor vii prin mânia balaurului. Spre consternarea lui, Cerul nu a reacționat violent, deoarece DRAGOSTEA nu se mânie. Nimicitorul nu va reuși să demonstreze că moartea este pedeapsa lui Dumnezeu. El va demonstra însă, fără tăgadă, că invenția lui, despărțirea de Dumnezeu, are puterea să arunce și sufletul și trupul în Gheenă fără contribuția lui Dumnezeu.

Versetul nostru descoperă exact acest aspect esențial al caracterului lui Dumnezeu. Spre a expune grozăvia păcatului, El se lasă omorât. Acesta este caracterul Mielului. A face bine celor ce te urăsc este un principiu etern al neprihănirii. În ziua socotelilor eterne, Lucifer nu va găsi nici un singur exemplu spre a susține că Dumnezeu i-a făcut rău, că l-a constrâns, amenințat, violentat sau reprezentat greșit. Nu va putea spune că nu a avut libertate deplină în organizarea lumii pe care a preluat-o prin fraudă din mâna lui Adam. Locuitorii universului vor asculta cu

mare atenție declarația finală a Stăpânitorului morții. Constrâns de evidență, el va recunoaște că neprihănirea are căi drepte, adică conforme cu legea. El își va recunoaște amprente la locul faptei peste tot de-a lungul istoriei unde a curs sânge omenesc, de la A la Z fără nici o excepție. Asupra țăpului pentru Azazel nu va pune nimeni cu forța păcatele lui Israel. Este doar o consecință naturală a descoperirilor din ultima ședință a procesului lui Dumnezeu.

Cărțile Scripturii se deschid în aceste zile tot mai mult, iar lumina crucii aruncă raze clare și distincte asupra episoadelor violente din istorie, pe care Tatăl a fost obligat să le poarte în spate mii de ani. El, Vindecătorul, aflat la fața locului să salveze ce se mai putea salva, a fost declarat a fi Nimicitorul. Vine însă curând vremea când martorii vor începe să vorbească, eliberați de frica morții care i-a ținut robi toată viața, vremea când ei vor spune lumii cu mare putere că Hristos nu folosește violența spre a nimici pe diavol, ci MOARTEA Sa.

Când neprihănirea lui Hristos este înțeleasă corect și primită cu bucurie, martorii vor fi dispuși mai bine să fie șterși din cartea vieții, decât ca Dumnezeu să fie acuzat pe nedrept. În fața unor interese majore, viața lor devine secundară, fiind dispuși, ca și Dumnezeu Fiul, să pășească fără teamă direct în moartea a doua, aceea de unde nu există întoarcere. Numai o asemenea credință va produce o generație care va încheia lucrarea.
